

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, imajo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

„Cesarju!“

„An den Kaiser!“ Pod tem priprostim naslovom je prijavila berlinska revija „Zukunft“ iz peresa svojega izdajatelja Maksimilijana Hardena, ki je, mimogredé omenjeno, zaupnik kneza Bismarcka, ostro apostrofo na cesarja Viljema II.

Povod temu velesenzacionalnemu spisu je dala okolnost, da je cesar Viljem II. dne 16. t. m. praznoval prvo desetletnico svojega vladanja. Harden se je že v predidoci številki svojega lista uprl bizantinskimi jubilejnim člankom in ostro kritikoval vedno premirujočo se politiko cesarja Viljema tekom minolih desetih let in cesarjevo osebno posezanje v politiko. Dotični članek je bil zaplenjen, proti Hardenu pa se je začelo kazensko postopanje. To je dalo temu smelemu nemškemu publicistu povod k omenjeni apostrofi, ki je sicer uljudnejša v obliki, a še brezobzirnejša v stvarnem oziru, pa v zvezi temu ni bila konfiskovana.

Harden opozarja v svojem članku najprej na to, da je izid minolih nemških volitev najboljša kritika cesarjeve politike, zlasti okolnost, da je dobila največ glasov — nad dva milijona — revolucijska, mejnarodna in po lastnem priznanju protimonarhistična stranka, namreč socijalnodemokratska stranka. „Presenečen se je marsikdo vpraševal, kako bo ta vest uplivala na nositelja krone, ki je v najostrejših, najpikrejših besedah opetovano klical ljudstvo na boj proti tej stranki, sedaj pa je učakal, da se je prav za njegove vlade število njenih pristavev skoro potrojilo.“

Harden se izreka proti temu, da cesar tolikrat javno govori, da se ugled krone s tem ne povečuje, a v dokaz tega se sklicuje na cesarja Viljema zadnji govor zbranimu personalu — dvornega gledališča. Pri tej priliki je cesar izrekel mnenje, da „mora gledališče biti orodje vladarjevo“, kateremu po Hardenovi sodbi nihče ne more pritruditi, kakor tudi nihče ne more pritruditi mnenju, „da

ves svet berlinsko dvorno gledališče občuduje“, dočim v resnici „ves svet“ to gledališče odločno obsoja.

Omenjajoč drug znani izrek cesarja Viljema II., vprašuje Harden: „Je li v istini armada „glavna opora države in prestola“, o katerem pravi znana pesem, da ga more ohraniti samo svobodnega moža neprisiljena ljubezen? Ali je dandanes še možno vzdržati vojsko, v kateri mora skoro vsak možki službovati, kot posebno kosto in jo spraviti v nasprotje z maso ljudstva? Saj sta, Vaše Veličanstvo, službovala pri vojakihi tudi tista dva milijona moških, ki sta zdaj glasovala za socijalne demokrate... A komaj je minilo začudenje radi tega Vašega govora, že je prišla vest, da je bil zopet kak list zaplenjen, in da se je zopet tu ali tam začelo kazensko postopanje radi žaljenja Veličanstva. Koliko tacihi procesov bomo še doživeli? Kdo ve, če socijalna demokracija ne prešteje števila procesov radi žaljenja Veličanstva v zadnjih desetih letih in če ne proslavi na svoj način sedanjega jubileja?“

Harden kritikuje na jako oster način še mnogo drugih cesarjevih izrekov in korakov in — kliče cesarju v spomin Juniusove besede: „Sire, nesreča Vašega življenja in najglavnejši vzrok nesrečnih pojavov, kar smo jih za časa Vaše slavne vlade morali doživeti, je to, da ne morete slišati besed pravice, da ne slušate pritožbin vzdihov svojega naroda“ — apostrofira svojega cesarja Viljema II. doslovno tako-le:

„Možno je, mi s stalnim preganjanjem, s konfiskacijami in tožbami življenje popolnoma pristuditi, možno je mene, ki bi rad ohranil ostanke svojih živcev, prisiliti, da opustim svoje publicistično delovanje, ali dokler morem dihati, dokler ne bo na mojem mestu boljšega moža, dotlej mi nobena sila ne zabrani, povedati to, kar je, tako, kakor je! Ako se končno tudi izpolni želja, me spraviti v ječo, kaj se s tem doseže? Zame ni škoda! Da se bo pa vedelo, da se ne tresem kakor pobabljen bedak, kadar vidim proti sebi naperjeno orožje, hočem to, kar smatram za pravico in resnico, odkrito pove-

dati, navzlic nevarnosti, da dam s tem novega materiala za postopanje proti meni. Vi, gospod cesar („Herr Kaiser“) ste mnogo let sem sramotno nalagani. Ljudstvo nemisli tako, kakor se Vam poroča, ljudsko mišljenje je tako, da je mnogo gorečih privržencev monarhije z rastočim strahom opazuje. Vam se je reklo, da je vse premagal blesk Vaše osebnosti, kateri se svet z občudovanjem klanja, in da, izvzemši tabor „rudeče druhali“, vlada povseh nemških krajih samo ponos na Vaše besede in na Vaša dejanja. Kot dokazi se Vam brezdvomno predlagajo izrezki iz časopisov, v katerih se Vam poje slava. Toda vse to je prevara. Navdušeni članki se naročajo pri voditeljih strank, katerim se našepetava, da je v korist stranke potrebno, ohraniti cesarja pri dobri volji, ali pa so izrodki kramarskega duha bourgeoisije, katera hoče imeti, da se za vsako ceno ohrani mir in ki postane zlovoljna šele tisti dan, kateri bi najmanjši konflikt spravil v nevarnost njen kupčijski dobiček, kateri imenuje svoja „najsvežja načela“.

Ti ljudje ne verujejo niti besede tega, kar pišejo, a kadar so z delom gotovi, gredo v krčmo in si tam, ko so jim še prsti od črnila zamazani, pripovedujejo anekdote o — cesarju. Prav tako delajo častniki v vojašnicah, uradniki v ministerstvih. Konservativni poslanec, ki je ravnokar z grmečim patosom razkril svoje monarhistično mišljenje, je malopoprej svojemu sosedu povedal najnovejšo dvorno klepetanje o Vas. In sodniki, ki so ravnokar poslali kakega žaljivca Veličanstva v ječo, se še pri sodni mizi smejejo najnovejšemu dovtipu na cesarja, kateri so bili prejšnji večer slišali v družbi visokonaslovljenih mož. Da bi tako ostudno hinavstvo moglo vzrasti na nemških tleh, to se Vam zdi neverjetno. A ne zamerite možem, o katerih sem tu pisal. Zvesti so

LISTEK.

Kje naj je naša individualnost v arhitekturi?

(Naprednim slovenskim krogom v premislek.)
(Dalje.)

Ravno sem pri „moderni“ Ljubljani in naj povem kaj me žalosti vsekdar, kadar gledam po novourejenih njenih ulicah.

Z nekako posebno unemo se je skrbelo, da smo dobili kos Dunaja in še boljše: kos Gradca na svoja tla. Tista pičica lokalizovanega italijanskega značaja, ki naj je že imel v našem stavbarstvu nekaj zgodovinske veljave, izginila je s potresom; nastala je brezdomovinska doba neizogibnih stolpov in stolpičev — pač prava ironija za potresno mesto! Kakšna naj je ulica, v kateri se péha vse v ospredje? Če pojde tako naprej, ne bi rad pogledal čez deset let s ljubljanskega Grada po mestu, kjer je vse nekako tako šilasto, kakor je bilo to običajno v 15. veku po nemških mestih. Priprosti, pa kritični Čokljar ali Bobár iznebil se bo budomušne svoje opazke: „Vsi gospodje, kdo naj je b'rič!“

Prepričani smo, mislim, vsi, da nam je treba vzgajati domač okus, katerega nam sedaj kvari in mori vsakdanji pogled po „naši“ umetnosti; če ga pa nabreženci v obče nikoli še nismo imeli, potem

sevé ni govora o kaki kvari ali moriji, potem ga moramo učiti in prisvajati sebi in svojim prav od začetka.

Vsakdo mi bo pritrdil, da se mora za pobiljšanje okusa delati sistematično s šolami in sicer s strokovnimi šolami. Strokovne šole kakor so sicer mlade, vendar so izvanredne važnosti v kulturnem življenju vsakega naroda; narodna javnost in zakonodajstvo bi moralo biti neutrujen šolski nadzornik v takih zavodih. Kaj smo si na boljšem z zavodi, ki so glede na umetnost male graške in dunajske podružnice, ki bodo s časom zanesle in utrile v nas popolnoma samo internacionalno, baš nam najbolj neprikladno! Kje so vse druge posledice, ki nastanejo iz jednostranskega takega delovanja! Kdaj bomo mogli, korakajoči po tej poti, kaj oddati na svetovni trg v umetnih originalnih izdelkih...!?

Na kom naj si še obujamo in s kom naj popularizujemo naš narodno-umetniški okus? Lahko se reče: naj se goji umetni obrt v strokovnih šolah v narodnem duhu, ali „odprto“ je vprašanje, kje naj se crpijo motivi, kje naj se zajemajo vzorci in kje naj se dobivajo ideje za domače izdelke umetnega obrta.

Zelo draga stvar je neznanje in s tem smo v tej zadevi kar na vso moč obdarovani.

Niti ne vemo, kje kaj imamo! V

omenjene namene uporabno narodno blago je razbito in zapuščeno po vsej Sloveniji; če ne bi mogel pohvalno omeniti nekaterih manjših zasebnih zbirk, škoda bi bilo sploh izgubljati besede o tem, kar se je zbralo. Dostikrat se hranijo starine, o katerih se ne vé, če je na njih res kaj uporabnega in domačega, še večkrat pa se ne hrani ničesar; preprosti, nepoučeni narod je prepuščal in še prepušča vse tako blago tujcem za male novce.

Kje je krivda na tem zlu, lahko vsakdo sluti!

Naši muzeji, naša etnografija, arheologija in pa zanimanje javnosti naše za kaj takega bolje je, da se molči, kakor bi se pisalo o tem resnico!

Kjer ni treba družega kakor ljubezni do ožje domovine, — kjer ni treba družega kakor avtoritetam samo z mazincem pogibati, da se zavedó vsi toki narodnega blaga v domače shrambe, — kjer ni treba družega kakor naročati ljudem, ki pridejo z narodom mnogo v dotiko, česa je treba, — tam pač škoda izgovarjati se na fonde, kakoršnih še nikdar nismo imeli za kaj takega. Pač jih javnost naša ni nikdar zahtevala! Kdor misli, da bodo sami „fondi“ oteli našo etnografično blago, se pač zelo moti!

Kje se bo tedaj proučevala premična umetnostna starina naših zemelj? —

V Berlinu, Vam rečem, in pa v Pešti! —

Vam in srečni bi bili, ako bi ne bili nikdar prisiljeni slišati kritičnih besed o vladarju. Toda povsod jih slišijo, kajti kjerkoli sedita dva monarhista skupaj, in drug drugega ne smatrata denuncijantom, govorita o Vas, ker je skoro ni politične, znanstvene ali umetniške dogodbe, s katero bi Vaša oseba ne prišla v dotiko. Ako bi vsi ljudje, ki greše pri takih prilikah proti določbam kazenskega zakona o žaljenju Veličanstva, morali biti sojeni, potem bi hitro vsa elita nemškega naroda sedela v ječi, in spoznalo bi se, da je imel Treitschke prav, ko je rekel, da vsak pošten rojalist vsaj jedenkrat na mesec zagreši žaljenje Veličanstva. Ne jezite se, da je to občno mišljenje pokvarilo tudi tiste može, kateri v Vašem imenu sodijo, vojake vezbajo in deželi zakone dajejo.

O vzrokih te monarhistične krize naj molčim. Razložil sem jih že dostikrat. Samo jedno moram še omeniti: Monarhistična večina ljudstva se boji, da ovira svobodo Vašega pogleda preveza, katero so prekanjeni dvorniki spletli in jo Vam privezali čez oči, a če te preveze hitro ne snamete, bo možnost harmoničnega skupnega delovanja cesarja in ljudstva hitreje in popolnejše uničena, nego si Vi v kraljevski osamljenosti sredi dvornega življenja danes morete misliti. Meni, malemu literatu, ni treba verjeti. Vprašajte svoje ministre, stare umirovljene častnike, vprašajte kneza Bismarcka ali barona Stamma, niti vse tako, ali se že ne podirajo temeljni stebri monarhistični. Vprašajte svoje kronane ujece, kako mislijo v njih deželah, in kake misli so obšle v zadnjih letih tiste dinastije, ki so to državo osnovale. Kdor Vam stvari drugače sliko, tisti drzno laže.

Bonaparte je nekdanj trdil, kralj ne sme biti nikdar gol in se mora vedno oblečen pokazati. Bismarck pa je dostavil, da bi smel moderni vladar kar možno redkokdaj sam nastopiti, brez ministerskih plaščev. Ako pa to stori, se ne sme čuditi, ako mu kdo zakliče: „Gospod kralj, Vi ste goli“. Tak vzklik je morda škandalozen, ali klicatelj se lahko tolaži s sv. Avguštinom, kije učil, „če je resnica škandal, naj se vender čuje in naj se zgodi škandal“.

Ta Hardenova izvajanja so velezanimiva in veleznačilna in se ni čuditi, da so obudila pozornost po vsi Evropi.

V Ljubljani, 27. junija.

Nameravane pravne konference. „Agr. Ztg.“ se z Dunaja oficijozno poroča, da se bodo — ako se bodo — vršile pravne konference v avgustu, v septembru pa se snide zopet državni zbor. „Agr. Ztg.“ prizna Thunu, da ima najboljšo voljo in mnogo potrpežljivosti, ker sklicuje take pravne konference, zatrjuje pa, da bodo brezvspešne. Radikalni Nemci se konference sploh ne udeležijo, zmerni Nemci pa nimajo niti poguma niti moči, da bi mogli kakorkoli odločati. Spravne kon-

Židovske grablje in madjarske stolice gredó skoraj vsako leto potihoma na siromašno našo narodno-umetnostno njivico in nosijo vse kar ni pribito in privito na svoje vozove, ki se vsemu znanstvu in vestnosti v posmeh tako ošabno vozijo pod mongolsko firmo v madjarskem slogu, (kombinacija petih (!) orientalskih slogov), dograjenega muzeja za umetni obrt. Tam bomo našli zapadni in osobito južni Slovani pač vsekdar najbogatejšo zbirko svojega gradiva; to povem lahko iz lastnega prepričanja!

Kdaj se bomo imi Slovenci postavili na znanstvenostališče in začeli z zbirkami in publikacijami delati za ono občeslovansko zgradbo, ki bo v arheologiji nudila lepim tehničkim in dekorativnim umetnostim ter umetnim obrtom taisto, kar nudi slovanskemu jezikoslovju Miklošič?

Pri nas pa najpoprej veliko brezovometlo v roke, (ne vem, če me razumete, gosp. urednik!), potem pa dobrih domačih grabelj krepkih zob, ki nam napolnijo bodoči naš narodpisni muzej, pristopen vsakomur; studenec okusa in idej po narodnostni naši posebnosti. Od ondi se bodo oblekle naše sobe in ulice v smislu, v kakoršnem jedinem bo morala biti slovenska naša zasebnost in javnost. —

(Konec prih.)

ference se morejo vršiti le brez — Nemcev. Gotovo pa tudi ni, ali se jih udeleže Čehi. „Agr. Zeitung“ meni, da je s tem parlamentom nemožno vsako nadaljnje delo, kajti nasprotja so neprekoračljiva in celo osebno sovražna.

Položaj v zahodni Galiciji se še vedno slabša. V Novem Sandecu in njega okolici so se pripetila velika javna nasilstva; ljudje so ropali in požigali tuja posestva, vnel se je mej narodom in vojaštvom boj, v katerem pa je bilo vojaštvo prešibko. Zato so poklicali iz Krakova cel polk. Vstaja na Galiskem traja skoraj že tri tedne, in še je menda ne bo tako hitro konec, ker se razburjenje in fanatična sovražnost noče poleči. Židje so še vedno jednako predrzni.

Albanski nemiri so bajè vsled energičnih korakov turške vlade polegajo. Albanski rod Rojajzi, ki se je v prvi vrsti boril zoper kristijane, se je bajè zopet umiril ter se vrnil v domače vasi. Časopisi javljajo, da je bilo požganih, oropanih ali porušenih do 960 krščanskih hiš, da je ubite ali odvedene živine za 3 milijone piastrov ter da je padlo vsega skupaj do 300 ljudi — Albancev in Črnogorcev. V Črnogorje pribežalo okoli 280 ljudi. Preiskave radi vzrokov vstaje vodita veliki vojvoda Martinović in sultanov odposlanec, Saad Edin paša.

Ameriško španska vojna se je pomaknila zopet za stopinjo dalje: Manila, ki se je pod generalom Augustijem upirala sedem tednov, je kapitulirala, ker je bila obdana od vseh strani z ustaši, ki so prerezali vsako zvezo. Manila se je morala podati radi nedostatka živil. Tuje velevalsti so izkrcale svoje mornarične vojake, da so v varstvo konzulatov in tujim naselbencem. Admiral Camara plove menda res sedaj, ko je že davno prekasno, Filipinom na pomoč. Bajè more dospeti v 14 dneh do svojega cilja. Kaj boče ondi počel, ne ve nihče. — Kako slabo stoje stvari za Špance na Kubi, dokazuje dejstvo, da je admiral Cervera izkrcal svoje moštvo, da pomnoži število brambovcv Santiaga. Brodovje v luki je torej skoraj povsem zapuščeno. Amerikancem se je posrečilo izkrcanje vsaj na dveh krajih, pri Baquiri in Ligni, popolnoma. Izkrcanje topov, živil, streljiva se še vedno nadaljuje. Španci trdijo, da se lotava Amerikancev že rumena mrzlica, vender pa se vzlic temu širi in utrja mej poslanci senatorji prepričanje, da je najpametnejše, da se sklene mir. Tudi španski trgovci se oglašajo z miroljubnimi pozivi. Nekateri listi javlja jo že mirovne pogoje, s katerimi bi se sklenil mir. Namreč Portoriko postane last Zjed držav kot vojna odškodnina, Kuba postane neodvisna pod ameriškim protektoratom, na Filipinih dobe Amerikanci luko.

Dopisi.

Iz Toplice pri Novem mestu, 25. junija. Kranjska dežela je eden biserov avstrijskih dežel, krasota, katera je še premalo znana. Gorenjska stran z visokimi planinami, Notranjska tužna, a vender jako zanimiva po svojih skalah in votlinah in Dolenjsko pa po vinskih gričih in veselih ljudeh. V srce mora človeka zaboleti, ko vidi, da se naravne krasote tako izkoriščajo; — koliko bi zamogli naši ljudje, ko bi se le količkaj brigali za reklamo, si denarja po tujcih zaslužiti! Tukaj bivajočji gosti, kateri že delj časa naravnino krasoto uživamo, ne moremo drugače, da občinstvu naznamimo, kako prijeten kraj so Toplice pri Novem mestu. Okoli in okoli obdajajo ta prijazni kraj visoki kečevski hribi, zeleni logi goje najlepše smreke, katerih posebna zelenost pa tudi drugega rastlinja daje kraju poseben značaj. Oko se krepča od tega zelenja — kaj pa še zrak, čist, svež, za bolne ljudi najbolj pripraven. Za telesne potrebe je v Toplicah preskrbljeno, saj se dobi ali nahaja tukaj izvrstnih gostilen, z dobro postrežbo in na prenapetimi računi. V gostilni gosp. Iv. Sitarja pri „Zvezdi“ se dobijo snažne postelje, dobra postrežba, in prijazni obrazi — če tudi nas natakari s frakom ne nadlegujejo, smo gosti tukaj z vsem prav zadovoljni. — Za naše zdravje pa je tudi v gradu prav dobro preskrbljeno — tam so tisti imenitni in še malo znani naravni topli vrelci, kjer se koplje. Tri veliki baseni se tu nabajajo — snaga je povsod izvrstna, da je res veselje se tam zdraviti in kopati. Vrelci imajo 30° toplote ter so jako dobri proti skruini, neuralgiji itd. Čudno je res to, da se edine Toplice na Kranjcem tako malo obiskujejo — naši domačini hodijo v tuje kraje si zdravja iskal a tega kaj jim je blizo — ali ne vedo — ali pa prezirajo pa ne marajo. Dragi rojaki, če Vam je zdravje pokvarjeno, so Vam živci že popolnoma pohabljeni — tukaj lahko to zopet poravnate, se lahko pozdravite in v tuj kraj pa svoj denar ne odnesete. Kaj mara to, če se Topličani še toliko trudijo, da bi si povzdignili obisk, ko vidijo, da domačini najbolj prezirajo domači kraj! Malokateri tujec, kateri

sem pride, ta se nam zmiraj še povrne, kajti on ne more pozabiti kraja v katerem je par tednov se odmoril in zopet dobil svoje zdravje, katero je vendar najboljši zaklad človeški — domačini se pa za to premalo brigajo. Upamo, da se bode to v teku let vse poravnalo — v to pomoz Bog!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. junija.

— (Avstrijski lovci pred cesarjem.) Z Dunaja, 25. junija. Danes dopoldne so avstrijski lovci priredili presvetlemu cesarju udanostno izjavo povodom petdesetletnice cesarjevega jubileja. V Schönbrunnu zbralo se je kakih 4000 lovcev iz vseh dežel, mej njimi 80 lovcev iz Kranjske. Razpostavljeni so bili lovci po deželah v skupine, a vsem na čelu je stal nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este. Ko se je cesar, čigar elastična hoja in živahnost je napravila največji utis, pokazal na terasi, zadonele so lovske fanfare in zbrani lovci so cesarju trikrat zaklicali „Slava“ in „Hoch“. Nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este je stopil pred cesarja, mu v daljšem govoru v imenu lovcev izrazil udanost in zvestobo in mu izročil zlato hrastovo vejico. Cesar se je vidno ginjen zahvalil in rekel, da bo zlato hrastovo vejico skrbno hranil, ne le kot spomin na izraz udanosti lovcev, ampak tudi kot spomin na tiste ure, v katerih je po dnevnih vladarskih skrbih iskal razvedrila v naravi. — Cesar je potem šel od skupine do skupine in povsod ogovoril nekatere lovce. Izmej kranjskih lovcev je cesar ogovoril g. Viktorja Galleta, g. gozdnega svetnika Vaclava Golla, g. dež. predsednika barona Heina, g. grofa Margherija st. in g. Oberaignerja. Po obhodu so se lovci postavili v špalir in se je cesar ob viharne ovacijah vrnil v grad.

— (Presenetljivo imenovanje.) Prejeli smo naslednje pismo: Slavno uredništvo! Z ozirom na poročilo Vašega cenjenega lista dne 23. junija t. l. o imenovanju g. notarja A. Šlambergerja za Kranj blagovolite na znanje vzeti, da meni o kompetenci g. Šlambergerja za omenjeno mesto prav nič znano ni bilo, tedaj tudi nobenega komentarja ni treba. Z odličnim spoštovanjem udani Robič.

— (Osebna dohodarina.) Finančno ministerstvo je odredilo, da morajo pristojna davčna oblastva interesovanim osebam, ki so se zadostno legitimirale, dajati vsa potrebna pojasnila glede podlage, po kateri se jim je odmerila osebna dohodarina, bodisi, da so to zahtevale s posebno prošnjo ali kar ustmeno.

— (Umrli) je znani ljubljanski meščan in hišni posestnik gosp. Ivan Kozjek v starosti 84 let. N. v. m. p!

— (Občni zbor „Zveze slovenskih kolesarjev.“) Kakor že naznanjeno, vrši se v sredo dne 29. junija t. l. letošnji redni občni zbor „Zveze slovenskih kolesarjev“. Prostor zborovanja je Narodni dom v Ljubljani. Vzpored je sledeči: 1. Vsprejem došlih členov. 2. Skupni obed ob 1. popoldne (kuvert 1 gld. 20 kr.) 3. Zborovanje ob 1/3 uri popoldne, poročila: predsedništva, tajnika, blagajnika, vodje in revizorjev; volitev odbora; razni nasveti. 4. Izlet v ljubljansko okolico ob 5. popoldne. Zdravo!

— (Izlet „Glasbene Matice“ v Zagorje in Medijo) ki se je vršil včeraj, se je v vsakem oziru izvrstno posrečil. Dan je bil prekrasen, sprejem nad vse pričakovanje ljubezniv in veličasten, zabava povsod in do zadnjega hipa živahna, postrežba pa preskrbna in točna. Izlet je torej moral zadovoljiti vsakogar; zato pa gre vsa hvala izletnemu odseku, zlasti g. koncertnemu vodji Čerinu, juristu Bradaški in Svetku, g. voditeljici ženskega pevskega zbora, odboru „Gl. Mat.“ ter sprejemnemu odboru v Zagorju, zlasti g. Mauru in g. Modicu. Izletnikov je bilo do 200. Obširnejši popis tega nepozabnega izleta v prekrasno zagorsko dolino nam je obljubljen ter je prinesemo jutri.

— (Konji splašili.) Včeraj popoldne okoli 1/1 vozil je Lukmanov hlapec z dvema konjema s senom naložen voz iz Kleč v Ljubljano. Med vožnjo zvrnil se mu je voz. Konja sta potrgala opravo in zdirjala po Dunajski cesti proti domu. Na Frana Josipa cesti vstavili so konje fjakarji. Sreča je, da se ni pripetila nobena nezgoda, ker je bilo ravno takrat mnogo ljudstva na cesti. Hlapec in dva delavca, ki so bili na vozu, padli so z voza, toda poškodoval se je neznatno le hlapec.

— (Silovit berač.) V soboto prišel je bil na policijsko stražnico znan berač J. Zeleznik, ki je mislil, da je prišel v kako privatno stanovanje. Ko pa je zagledal stražnika in vrh tega še ravno tistega, kateri ga je bil že jedenkrat prijel, spustil se je v njega, ga prijel za obleko in ga hotel s stolom vdariti, stražnik pa ga je premagal in zopet odvedel v zapor.

— (Izgred.) V soboto večer nastal je bil v Marovtovi gostilni na Radeckega cesti mej civilisti

in vojniki prepir. Civilisti so hoteli dva vojaka 27. pešpolka iz gostilne vredi in pretepati, ker pa je policijska patrulja pravočasno prišla, je to zabilala in izgrede aretovala.

— (Tatvina.) Josipu Komanu gostilničarju na Tržaški cesti ukradel je dne 25. t. m. neznan tat iz spalne sobe 44 srebrnih goldinarjev. Danes zjutraj pa je dobil Koman v gostilniški sobi v nekem vrčku 30 gld. in listek z napisom „Dons 30, drugkrat pa še 14“. Dekla ki je bila te tatvine sumiva in se je vsled tega izročila policiji, se je bila že včeraj izpustila iz zapora.

— (Osebnost.) Okrožni zdravnik v Ormožu gospod dr. Ivan Geiger je imenovan okrožnim zdravnikom v Krškem.

— (Iz Šiške.) Kakor že nekaj let popreje, tako je tudi letos praznovala tukajšnja šolska mladina praznik sv. Alojzija na bližnjem Rožniku. Po maši šla je šolska mladež na prijazni dom gosp. Pršina k zajutruku. Tu so se vršile razne igre in pepevale domoljubne pesmi. Slavnosti vdeležila sta se poleg predsednika krajnega šol. sveta, g. I. C. Juvančiča tudi dva odbornika kraj. šolskega sveta, namreč gg. Jakob Matjan in Anton Pogačnik. Da je bilo možno nad 150 šolskih otrok pogostiti tudi z drugimi jedili in pijačo, podarili so poleg prej omenjenih treh gospodov, gg. bratje Kosler, Janez Knez in M. Zinauer znatnih prispevkov v blagu in novcih. Šolsko vodstvo si šteje toraj v prijetno dolžnost, najtopleje zahvaliti se vsem navedenim blagim dobrotnikom; srčna hvala pa tudi onim, kateri so sploh kaj primogli k sijajnemu vspehu še šolske veselice.

— (Namen ali budalost?) Iz Škofjeloške se nam piše: Gosp. Matej Žigon, trgovec in najemnik glavne zaloge tobaka za škofjeloški okraj, prodaja v svoji trafiki „All-Heil“ dopisnice! Gospod Žigon bil je zmiraj pristaš narodne stranke; čudno bi bilo torej, da bi se pridružil peterim škofjeloškim nemčurjem, ki se pa skrivajo, kakor mur-nički v Kamnitku? Gospodu Žigonu bi toraj v njegovo korist svetovali, da naj dotične dopisnice takoj retournira.

— (Odbor radovljiske podružnice „Slov. planinskega društva“) je sklenil ustanoviti kolesarski odsek, kakešnega ima že osrednje društvo v Ljubljani. Isti se bode držal načel kolesarskih „touring klubov“, kateri so se tako omilili v zadnjem času kolesarjem, ki ljubijo ta šport le iz ljubezni do narave, iz zanimanja do tujih krajev, tujih običajev. Prirejal bode kolesarske izlete do vznožja te ali one gore, v divne kraje itd. ter na ta način z združenjem kolesarstva in planinstva skušal oživiti in povzdigniti turizmo. Potrudil se bode tudi olajšati domačin in tujim kolesarjem potovanje s kolesom po našem okraju. Posebna obleka se členom ne bo predpisala, nasprotno vsak naj se vozi po svoje, kakor mu je drago, železi je vendar, da nosi vsak na čepici znamenje našega planinskega društva. Prvi kolesarski izlet bo dne 29. t. m. (praznik sv. Petra in Pavla) v Bohinjsko Bistrico in od tam k slapu Savice, kamor narede isti dan izlet člani soške podružnice. Zjutraj 29. t. m. sestane v Bohinjski Bistrici. Odhod k slapu ob 9. uri zjutraj, kjer se snidemo z izletniki soške podružnice ob polu 12. uri. Skupen obed pri g. Mencingerju v Bohinjski Bistrici ob 2. uri popoldne. 30. t. m. bo potem otvoritev Vodnikov in Orož-nove koče. — Radovljiska podružnica priredi razun tega še sledeče izlete: 25. julija na Stol, 15. in 16. avgusta na Triglav, a začetkom septembra na kakšno menj poznano goro iz Kranjske Gore.

— (Na adresu blejskega društva za promet tujcev.) Puščavnik pri božjem očesu v Pasjih ulicah na Dunaju nam je poslal razgledno dopisnico, katera je izšla v zalogi Philippa in Kramerja na Dunaji in predstavlja blejsko jezero. Izdajatelj pa ni vedel, da je Bled na Kranjskem in je uvrstil to dopisnico v serijo pod naslovom „Kärntner Seen“ (XXII/5) pri njem izšlih dopisnic, pod sliko pa je zapisal „Veldersee mit Karawanenthurm in Kärnten“. Izdajatelju ni zameriti njegove nevednosti, ali Bledu utegne to škodovati, zato opozarjamo na te dopisnice blejsko društvo za promet s tujci.

— (Prazgodovinske izkopine pri Toplicah.) Slavnoznano kopališče v prijaznih Toplicah, ki so se od velikega požara l. 1895 že skoro popolnoma okrepile, dobilo je letos novo priljubljenost, ki zanimala vse kopališke goste. Znani starinoslovec J. Pečnik začel je 15. maja t. l. kopati na pašnikih Meniške vasi in razkopal jedno gomilo, v kateri je bilo 12 celih mrličev. Poleg znanih prilozkov iz ilirske dobe (čertsoške fibule iz zadnjega četrletja V. stoletja, in prvega četrletja IV. stoletja pred Kr.) izkopal je tudi „multiplikacijski lonec“, t. j. večjo lončeno posodo, ki ima ob visokem vratu tri male, komunikirajoče lončke kot simbole razmnoževanja in povečevanja (prva najdba te vrste na Kranjskem). Potem je kopal J. P. veliko gomilo v gozdu Branževce, zahodno od Toplic, v kateri je bilo 44 grobov. Mrličji so bili, razen dveh, vsi celi in vsak je imel kamen na glavi. V najbogatošem grobu je bila strta bronasta „situla“ z vtolženimi podobami, ki predstavljajo javno veselico, svečanostni spreved, igre in pojedino. Isti mož je imel še dve sulici, dve čertsoški fibuli in bronasti pas z

lepimi sklepanci. Zanimiv je tudi prijateljski dar nakrasin: dve zapestnici, dvoje skopčanih uhanovi in potrebne fibule, katere je nekdo dal umrlemu kot posebno drag spomin. Omenimo še, da so vse zapestnice otle, kakoršne so nosili le bogati ljudje (sicer pa v grobih ni posebne bogatije). Uhani so podobni kratkim cevem, nekateri lonci in zdele imajo po tri nožice kakor naše kozice. Dotično prazgodovinsko bivališče je bilo na griču (264 m) med Toplicami in Meniško vasio. Nasip je 820 korakov dolg in se še dobro pozna. Dosedaj je bilo vsega vkup 65 grobov odkritih, a razkopavanja se še nadaljujejo.

— (Učiteljstvo vipavskega sodnega okraja) priredi s prijaznim sodelovanjem nekaterih primorskih učiteljev in učiteljic v proslavo petdesetletnice vladanja Nj. Veličanstva dne 29. t. m. na dvorišču g. Viktorije Uršičeve veselico. Vzpored: 1. P. H. Sattner: „K 50letnici Franciška Josipa I., mešan zbor. 2. F. Stegear: „Dneva nam pripelji žar“, mešan zbor. 3. P. H. Sattner: „Na planine“, mešan zbor. 4. „V Ljubljano jo dajmo“. Veseloigra v treh dejanjih. — Napisal I. Ogrinec. 5. Alegorija s cesarsko pesmijo, spremlja vojaška godba. 6. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr. Ustopnina k plesu 1 gld. Ker je čisti dobiček namenjen za „Francišek Josipovo ustanovo za učiteljske sirote“, se prostovoljna preplačila hvaležno vzprejemajo.

— (Idilično mesto.) Iz Gradca se nam piše: Še nikdar ni v Gradcu vladal tak mir in tak red, kakor sedaj. Ošabni in radi svoje drznosti razupiti nemški nacionalci so postali tibi in krotki. Morda se jim kdaj roka skrči v pest, toda to se jim primeri le tedaj, kadar imajo roke v žepu. Tudi najglasnejši nacionalci so postali uljudni, posebno napram orožnikom. Navzlic temu miru pa hodijo še vedno patrulje po mestu. Doslej so bile te patrulje sestavljene po dveh orožnikih in enem redarju. Pripoveduje se, da je neka ženica z dežele, videvši tako patruljo, presenečeno vzkliknila: Ježeš, kaj je neki storil ta policaj, da ga ženeta dva orožnika! Se non è vero, e ben trovato. Zadnje dni je nekaj orožnikov zapustilo Gradec in zdaj so patrulje še sestavljene samo po enem orožniku in po enem redarju. A če so se tudi patrulje nekoliko zmanjšale, respekt nemških nacionalcev pred njimi je ostal isti. Nemci se nikogar ne boje razen Boga, je nekoč rekel Bismarck, v Gradcu pa se je pokazalo, da se razen Boga boje tudi policije. In še kako! Celo svoje divje sovraštvo proti Slovanom zatajujejo. Izginilo pa ni in tudi ne bo. Zato pa se je čuditi, da Slovani ne izginejo iz Gradca. Mnogo je tukaj slovenskih penzionistov. Nekateri so se sicer že preselili drugam, a ostalo jih je še vedno mnogo, dasi bi lahko drugod prijetnejše živeli kakor tu.

— (Občinske volitve v Pazinu) so se vršile minuli teden in njih konec je popolna zmaga hrvatske stranke. Hrvatski kandidati so bili v vseh treh razredih izvoljeni soglasno.

* (Strela.) Iz Joachimsthal se poroča „N. Fr. Pr.“, da je udarila strela v neko hišo ter zadela prababico, babico, mater, očeta in otroka. Prababica se je prva zavedla in bežala z otrokom, dasi je bila vsa obžgana ter ji je odtrgalo dva prsta na nogi. Babica in mati sta strašno opečeni, tudi oče je hudo poškodovan, otrok pa neznan. Vsled strele ne more cela družina ničesar delati in zaslužiti.

* (Ameriški ženski polki.) Bojaželjnost v Ameriki ni prevzela samo moških, nego je zašla tudi v ženska srca. Vedno bolj in bolj se uvrščajo v bojne vrste Amerikanke, ter slede bojnemu rogu. Ženski polki so ustrojeni prav kakor moški. Uniforma je slična moški, a vendar je bolj dostojna. Znake posebnega junaštva pa bajé nočejo nositi na prsih, nego v ušesih, kakor uhane.

Darila

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani se od 25. majnika do 25. junija poslali: Slavna podružnica v Gornji Radgoni 5 gld. — Ženska podružnica v Sežani po blagajničarici g. Adeli Omahni 132 gld., namreč 82 gld. udnine in 50 gld. kot prvo polovico sedme pokroviteljnine. — Podružnica za Velikovec in okolico 40 gld. — Podružnica na Vranskem 11 gld. 40 kr. — Č. g. Ivan Sakser, župnik v Hotedersici, 2 gld. — Častilci Matere božje na Rožniku 8 gld. — Izvenakad. podružnica v Gradcu po blagajniku g. Fr. Hrašovcu 142 gld. 60 kr. — Ženska podružnica v Rojšanu po predsednici g. Marici Debelak 100 gld. — V Kranju ob pogrebščini po rajnkem g. Jožu Omerci pri pevskem omizju nabranih 20 gld. — Ženska podružnica v Črnomlju po blagajničarici g. Magd. Pezdirec 50 gld. — Združeni odbori Il. bistriško trnovskih narodnih društev 68 gld. kot čisti dohodek koncerta, katerega je priredilo hrvatsko pevsko društvo „Jadranska Vila“ dne 5. junija v Il. Bistrici. — Bog živi in poplačaj rodoljubne darovalce! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista so poslale: Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Pri izletu „Glasbene Matice“ v Medijo 6 kron, katere je nabral nekdo na topliskem dvorišču. Živele ljubeznive darovalke, darovalci in njihovi posnemovalci!

Telefonična in brzojavna porečila.

Dunaj 27. junija. Včeraj zvečer sta se razšli kvotni deputaciji, ne da bi se bilo doseglo porazumljenje. Madjarski odposlanci so zahtevali, naj se sprejme njihov predlog, in ker to ni obveljalo, so avstrijski poslanci nasvetovali, naj se pogajanja sploh pretrgajo do septembra. Ta predlog je bil sprejet.

Dunaj 27. junija. Ministerski predsednik grof Thun je imel danes daljše posvetovanje z vodjo čeških veleposestnikov, grofom Bouquoi, glede češko nemških spravniških konferenc.

Dunaj 27. junija. Pri slavnosti avstrijskih strelcev se je župan norimberški Filipp osmelil govoriti v pangermanskem smislu in je celo rekel, da Nemci ne poznajo nobenih mejnikov. Nismo še ničesar čuli o tem, da bi bila policija opozorila tega inozemca na to, da je v Avstriji, niti ni se bati, da bi mu Goluchowskega „Fremdenblatt“ grozil z iztiranjem.

Gradec 27. junija. V neki gostilni na Griesu je sinoči nastal prepir mej dvema infanteristoma pešpolka št. 7. in jednim domobrancem. Jeden infanteristov se je orožniku in redarju, ki sta hotela napraviti mir, siloma ustavil. Orožnik je bil prisiljen rabiti bajonet in je vojaka v nogo zabodel. V tem se je zbralo mnogo ljudstva, ki je nastopalo agresivno proti patrulji. Mnogo oseb je bilo aretovanih. Ponoči je neki vojak pešpolka št. 7. zbežal iz vojašnice, napadel na cesti nečega civilista, mu vzel uro in ga z nožem smrtono- nevarno ranil, potem pa zbežal.

Praga 27. junija. Namestnik grof Coudenhove izjavlja z ozirom na zadevno pisarjenje nemških listov, da sta mu general Komarov in princ Andronikov pač naredila vizito, pri kateri se je govorilo samo o tem, kako se je zboljšalo razmerje mej Avstrijo in Rusijo, sicer pa da jima vizite ni vrnil, ampak jima samo poslal svojo vizitico.

Krakov 27. junija. Mickiewiczova slavnost se je sijajno izvršila. Pri razkritju spomenika, ki se je izvršil po programu, sta govorila dež. maršal in mestni župan. Po razkritju je bil banket, katerega se je udeležilo mnogo poljskih in čeških poslancev in žurnalistov. Krakovski župan Friedlein je napil cesarju, lvovski župan Malachowski narvočim potomcem velikega Mickiewicza, prof Smolka je napil Čehom, povdarjaje, da čeških in poljskih poslancev niso združili kaki oziri na hipne koristi, ampak višji interesi. Naglašal je zmer-nost in samozatajevanje čeških poslancev ter vrednost zveze z nemškimi konservativci, ki hočejo vsem narodom pomoči do ravnopravnosti. Herold je povdarjal, da je zjedinenje čeških in poljskih poslancev zasluga grofa Badenija. Praški podžupan dr. Srb je v imenu Prage napil Krakovu, Kvapil je čital addresso češkega muzeja, Vrchlicky addresso češke akademije, dr. Chotkowski pa je zaključil vrsto napitnic z običajnim „Kochajme się“.

Krakov 27. junija. Po slavnostni službi božji razvrstil se je slavnostni spreved in šel k grobu Mickiewicza. Na sarkofag je bilo položenihebrej srebrih vencev. Spreved je bil veleimpozanten. Zvečer bo občna razsvetljava.

Lvov 27. junija. V soboto in včeraj so se zopet v raznih okrajih zapadne Gališke primerili veliki izgredi. Namestnik grof Pininski je takoj odpotoval na lice mesta in se mudi sedaj v Nowem Szczu.

Pariz 27. junija. Radikalec Brisson, bivši predsednik poslanske zbornice, je sestavil novo ministerstvo. To ima radikalen značaj.

Madrid 27. junija. Čedalje glasnejše se čuje v listih želja, naj Španska žrtvuje Kubo in Portoriko in naj sklene mir, da reši vsaj Filipine. Admiral Camara je prišel s svojimi brodovjem v Sueški kanal.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Junij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
25.	9. zvečer	734.5	18.0	sl. jug	jasno	
26.	7. zjutraj	731.7	15.6	sr. vzhod	jasno	0.0
"	2. popol.	729.2	26.5	sr. jzah.	pol obl.	
"	9. zvečer	729.0	20.0	brezvetr.	oblačno	
27.	7. zjutraj	729.3	17.5	sl. vzhod	skoro obl.	1.7
"	2. popol.	729.3	20.8	sr. svzh.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 17.7° in 20.7°,
na 1.0° pod in 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 27. junija 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	50	
Avstrijska zlata renta	121	35	
Avstrijska krona renta 4%	100	80	
Ogerska zlata renta 4%	121	20	
Ogerska krona renta 4%	98	90	
Avstro-ogerske bančne delnice	910	—	
Kreditne delnice	359	—	
London vista	120	—	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	82 1/2	
30 mark	11	74	
50 frankov	9	52 1/2	
Italijanski bankovci	44	40	
C. kr. cekini	5	63	

Dne 25. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	163	gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	—	
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	75	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	60	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	50	
Ljubljanske srečke	22	—	
Budimpeške srečke po 10 gld.	27	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	201	—	
Tramvaj-društ. velj. 170 gld. a. v.	519	50	
Papirnat rubelj	1	26 1/2	

Potrjim sreem javljamo sorodnikom in znan-
cem pretužno vest, da je danes naš preljubljeni
soprog, oziroma oče in brat, gospod

Jožef Jezeršek

bivši c. kr. poštar in posestnik

po daljši mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb predragega rajnega bude v torek dne
28. t. m. dopoldne pri župni cerkvi sv. Janeza
na Trati.

Gorenja vas, 26. junija 1898. (1002)

Sodutja prosijo:

Ivana Jezeršek, soproga. — Ivanka, Mlcl.
hčerki. — Gregor, Janez in Valentin,
bratje.

Pretužnega srca javljamo, da je naš ljubljeni
oče, tast in stari oče, gospod

Janez Kozjek

mešan in hišni posestnik

včeraj ob 1/4 uri popoldne, po daljši mučni bo-
lezni previden s svetotajstvi za umirajoče v 84.
letu starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb se bude vršil v torek dne 28. t. m.
popoldne ob 6. uri iz hiše št. 46, na sv. Petra
cesti, na tukajšnji mirodvor.

Sv. maše za pokojnika dušni blagor brale se
bodo v farni cerkvi sv. Petra.

V Ljubljani, dne 27. junija 1898.

Fran, Ivan in Ignacij Kozjek, sinovi. —
Ivana Kozjek, omož. Orešek, hči. — Alek-
sander Ussa, in Fran Orešek, zeta. —
Alojzija Kozjek, sinaba. — Julija, Franja,
Aleksander in Jelica Ussa, Emil in Olga
Kozjek ter Franja in Ivana Orešek, vnuka
oziroma vnukinje. (1000)

Prodajalko

popolnoma večjo za trgovino z mešanim blagom.
tako vzprejme (945-6)

Julij Lenasi v Logatcu.

Partijo do 200 hektolitrov
izvrstnega, belega in črnega

dalmatinskega vina

odda graščina v južni Dalmaciji.

Pojasnita in uzorce daje

Ernest Pegan

(996-1)

trgovec v komisijonalnem poslovanji
v Trstu, ulica S. Francesco št. 6.

Josip Jarc

Franciška Jarc vojena Oblak

potočena.

Nebovoda

dne 27. junija 1898.

Smlednik

(998)

Mesto posebnega naznanila.

Išče se blagajničarica

za specerijsko trgovino v Ljubljani.

Ponudbe pod „blagajničarica“ upravnistvu
„Slov. Naroda“. (989-2)

V Švicariji

v torek, dne 28. junija, ob 1/2. uri zvečer.

Na korist

društva

za napravo cesarskojubilejske ustanove
za vojaške sirote na Dunaji

velik koncert

vojaške godbe o. in kr. pešpolka Leopold II.
kralj Belgijcev št. 27

pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika.

Vstopnina za osebo 30 kr., rodbinska vstopnica
za 5 oseb 1 gld. 20 kr.

Programi po 5 kr. pri blagajni.

(1001)

Preplačila se bodo hvaležno vzprejemala.

Na prodaj sta

2 odprta dvosedežna koleselja
in 300 metrov rudniških rel-
sov, 2 koritasta nagibalna voza
s pragovi, švedri in žebli.

Povpraša naj se pri L. Strieglu, trgovcu
s premogom (na starem bolniškem vrtu). (997)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem
zapričel

v Trstu

(637-9)

trgovino za komisijonalno
in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljstvih po 5 kg po
pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom
točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga
tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje,
zelo, javo, ribe i. dr. Pečal se bom s razpro-
davanjem domačih pridelkov, s prijem-
anjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista
naplčila in posređoval dotično prodajo
na korist lastnika.

Trgoval bom tudi s vinom ra debelo.

Sprejemem zastopstva trdnih — za konku-
renco sposobnih — trdk in polagam za to kavejo.

Nadeja se, da se me sorojaki domislijo, ostajam
z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Kopelj Kamnik

na Kranjskem

basin za plavanje, vodno zdravilišče, pokrito šetališče, travnik in telovadni prostor,
vestno individualno zdravljenje po Kneippovih načelih, po želji tudi po drugih na-
ravni zdravilnih načinih, pitno zdravljenje, elektriciteta, masaža, zdravstvena gimna-
stika. Zdravniški vodja: Univ. med. dr. Wackensreiter. Stanovanja po zmerni ceni.
Sobe od 40 kr. do 1 gld. 30 kr. v zdraviliškem poslopu in v 4 vilah, vse zvezane z
nasadi zdraviliškega parka, izborna restavracija; penzija I. razreda 1 gld. 36 kr.,
II. razreda 70 kr. na dan. — Prospekti po zdraviliškem ravnateljstvu. (502-12)

Vabilo.

Posojilnica Žužemberska

imela bude

dne 3. julija t. l. ob 2. uri popoldne

svoj

redni občni zbor

v posojilničnih prostorih

z običajnim vzporedom, h kateremu njudno vabi

načelstvo.

Žužemberk, dne 24. junija 1898.

(999)

Samo še malo dnij.

Žrebanje že dne 30. junija 1898
ogerske drž. dobrodelne loterije.

Glavni dobitki 150.000 kron.

Vsi dobitki 365.000 kron.

Srečke po 2 gld. se dobivajo: pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti
(Pešta, glavni carinski urad, polunadstropje), pri vseh solnih in davčnih
uradih, pri večini poštah in po vseh mestih in večjih krajih pri
prodajalcih srečk.

Budimpešta, v aprilu 1898.

(650-8)

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

Vsaka deseta srečka dobi.

Loterija jubilejske umetniške razstave.

300.000 srečk.

Dunaj 1898.

30.000 dobitkov.

Žrebanje bude na Dunaju gotovo dne 12. julija 1898.

Glavni dobitki kron

20000, 10000, 8000, 6000

i. t. d. vr.

Srečke po 50 kr., 10 srečk po 5 gld., poština in zaznamek

dobitkov 10 kr. (861-12)

priporoča in razpošilja tudi proti povzetji zneska

loterijska pisarna zadruga tvaričajočih umetnikov dunajskih

Dunaj, Künstlerhaus, I., Lothringerstr. 9.

Kuponi in pisemske znamke se vzprejemajo v plačilo.

Na 10 srečk z zaporednimi številskimi pripade dobitek.